

LBRIS

We know
books

Totul va trece

Din înțelepciunea bătrânilor

Traducere din limba rusă:

diac. Denis Chiriac

EDITURA ECUMENIȚĂ

2024

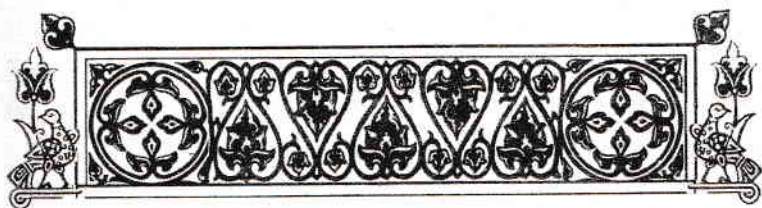
Cuprins

Cuvânt înainte	5
Totul va trece	11
Poșta îngerească	11
Focul iadului	12
Trei lumânări	12
Trecutul, prezentul și viitorul	13
Mâna întinsă de pocăință	14
Prețul cel mai mare	15
Este bârfa un păcat?	16
Împărătește cu înțelepciune	17
Esența religiei	17
Moartea ateului	18
Cauza invidiei	18
Valoarea a zece vaci	19
Scopul și drumul	21
Mângâiere	22
Pictorul principal	23
Credința adevărată	24
Gândul înțelept	25
Dragostea părintească	26
Răsplată împărătească	27
Roadele milosteniei	27
O taină simplă	28
Pronia divină	29
Iertarea datoriilor	30
Moștenirea	30
Bunătate nemărginită	31
O conversație duhovnicească	32
Casa	32

Trufia	33
Nepătimirea pietrei	34
Nu te opri	34
Nu divorța	35
Suflet luminos	37
Nu va fi așa mereu	38
Lecțiile florii	38
Măslinul	40
Recunoștință demnă de Dumnezeu	40
Trei prieteni	41
Nebunia sfântă	42
Moara	42
Tot ce am putut	43
Nimic întâmplător	44
Semnalul	45
Să devii numai foc	46
Frica	46
Trei cioplitori de piatră	47
Autenticitatea Bibliei	48
Unde să fugim	48
Hrana sufletului	49
Jignirile altora	50
Judecarea aproapelui	50
Cea mai scurtă cale	51
Tinerete fără bătrânețe	51
Discernământul	52
Cheia succesului	52
Singurul remediu	53
Trei copaci	54
Dumnezeu este pretutindeni	57
Cel mai scurt test	57
Cele șase fiice	58
Cartofii și iertarea	62
Ascultarea	64
Un ateu și un credincios	64

Animalele nu se roagă	65
Disputa	65
Ce este cu adevărat bun	66
Slujirea aproapelui	67
Dumnezeu este de nepătruns	67
Dumnezeul care uită păcatele	69
Obişnuinţa	69
Nemulţumirea	70
Puncte de trecere	72
O pildă	73
Geamul	74
Lutul fericirii	74
Începutul înţelepciunii	75
Slava deşartă	75
Curentul	76
Cine va lua „Fiul”?	77
O Cruce	80
Un om fericit	81
Cere şi vei primi	82
Între a lua şi a da	83
Există o scăpare	83
Să fii ca un înger	84
O altă cruce	84
Binele şi răul	85
Un om sfânt	86
Întrebare copilărească	87
Visul	87
În „magazinul” lui Dumnezeu	89
Calea corectă	90
În atelierul ceasornicarului	91
Curmalele	91
Înţelepciunea duhovnicească	92
Iată omul	92
Osteneala	93
Tainele Evangheliei	93

Înfumurarea	94
Ochiul bun	94
Scuze nefondate	95
Puterea lui Dumnezeu	96
Discernământul	96
Părinții	97
Iubirea	98
Fiul	98
Norocul	99
Curățirea	100
Prieteni adevărați	100
Doi filosofi și „un nebun”	101
Îngâmfarea	102
Orice	102
La coafor	102
Din obișnuință	103
Credința în minuni	104
Iubirea	104
Consecințele vrajbei	105
Nu sunt singur	106
Cei doi lupi	106
Valoarea ascultării	107
Adevărata minune	108
Rețeta duhovnicească	109
O vizită de la Dumnezeu	109
Cuvintele și faptele	111
Scurtarea crucii	112
Curăția	112
Îl cunoști pe Iisus Hristos?	113
Iubirea de vrăjmași	114

Totul va trece

Într-o zi, un mare rege i-a chemat pe înțelepții săi și le-a poruncit:

— Gândiți-vă la o zicală pentru mine care să mă liniștească. Când voi fi trist, să-mi aducă bucurie, și în momentele de fericire să-mi amintească de tristețe. Nu trebuie să fie prea lungă, pentru că vreau să o am mereu cu mine.

Înțelepții s-au sfătuit și s-au adâncit în meditații profunde. În cele din urmă, s-au întors la rege și i-au adus o cutiuță mică. În ea se afla un inel, iar pe acesta erau gravate cuvintele: „Totul va trece”.

Poșta îngerească

Doi îngeri se pregăteau de vacanță.

— Tu cum ești?, întreabă primul înger.

— Oh! Sunt extrem de obosit!, răspunde celălalt. Nu ai să crezi, sunt epuizat, nu mai am putere! La fiecare jumătate de minut: de la Domnul - pe pământ, de pe pământ - la Domnul, încioace și încolo, încioace și încolo. Dar tu?

– Eu, sincer să fiu, nu prea am nevoie de vacanță. Oricum stau toată ziua pe un nor și mă odihnesc. Dar tu ce muncă faci, dacă nu e un secret? De ce trebuie să te agiți atât de mult?

– Ei bine, sunt poștaș. Îi duc mesaje lui Dumnezeu.

– Serios?! Și eu sunt poștaș! Și ce fel de mesaje duci tu?

– Rugăciuni care încep cu „dă-mi, Doamne!”. Dar tu?

– Eh! Eu duc mesaje de „Îți mulțumesc, Doamne!”.

Focul iadului

Într-o zi, un nebun s-a întâlnit cu un rege.

– De unde vii, străine?, a întrebat suveranul.

– Din iad, a răspuns celălalt.

– Și ce ai făcut acolo?

– Aveam nevoie de foc pentru a-mi aprinde pipa.

Așa că am decis să întreb dacă locuitorii iadului nu ar vrea să împartă cu mine un pic de foc.

– Ei bine, ai luat foc?, a întrebat regele.

– Nu, mai-marele lor mi-a răspuns că nu are foc.

– Cum așa?

– M-am mirat și eu, a spus nebunul. La care stăpânul iadului mi-a spus: „Aici nu avem foc, fiecare își aduce propriul foc. Acesta este focul care îl arde”.

Trei lumânări

Patru lumânări ardeau liniștit și se topeau încet. Era atât de liniște încât se putea auzi cum vorbeau. Prima a spus:

— Eu sunt liniștea și, din păcate, oamenii nu știu să mă păstreze. Cred că nu-mi rămâne altceva de făcut decât să mă sting!

Și flacăra acestei lumânări s-a stins. A doua a spus:

— Eu sunt credința și, din păcate, nu sunt de folos nimănui. Oamenii nu vor să audă nimic despre mine, așa că nu are rost să mai ard.

De-abia a spus asta, că un vânt ușor a suflat și a stins lumânarea. Foarte tristă, a treia lumânare a spus:

— Eu sunt dragostea și nu mai am puterea să ard mai departe. Oamenii nu mă prețuiesc și nu mă înțeleg. Ei îmi urăsc pe cei care îmi iubesc cel mai mult: pe cei apropiați.

Și această lumânare s-a stins. Deodată, în cameră a intrat un copil și a văzut cele trei lumânări stinse. Speriat, a strigat:

— Ce faceți! Trebuie să ardeți, căci mi-e frică de întuneric!

Rostind aceste cuvinte, a început să plângă. Tulburată, a patra lumânare a spus:

— Nu te teme și nu plânge! Atâta timp cât eu ard, întotdeauna se pot reaprinde și celelalte trei lumânări: Eu sunt speranța!

Trecutul, prezentul și viitorul

Într-o zi, trei înțelepți au început să se certe despre ce este mai important pentru om: trecutul, prezentul sau viitorul. Unul dintre ei a spus:

— Tocmai trecutul face din om ceea ce este! Toate abilitățile mele le-am învățat în trecut.

— Nu sunt de acord!, a exclamat altul. Omul este format de viitor: oricâte cunoștințe și abilități aș avea astăzi, voi dobândi altele noi, cele pe care mi le va cere viitorul. Acțiunile mele sunt dictate de dorința de a deveni cel care vreau să fiu.

— Ați omis un lucru important, a intervenit al treilea, și anume că trecutul și viitorul există doar în gândurile noastre. Trecutul nu mai există. Viitorul încă nu a sosit. Dar orice faptă este săvârșită de voi în prezent și doar în prezent. Doar ziua de astăzi determină cum veți intra în viitor și dacă astăzi va deveni ultimul punct în trecutul vostru.

Nu neglijați ziua de astăzi, de care depind atât de multe!

Mâna întinsă de pocăință

Un om a căzut într-o prăpastie adâncă. Zăcea rănit, pe moarte. Au alergat prietenii săi și au încercat să coboare ca să-l ajute, ținându-se unul de altul, dar aproape că au căzut și ei. A sosit mila. A coborât în prăpastie o scară, dar, ah!, nu ajungea până la capăt!

Au venit faptele bune, făcute cândva de om, și au aruncat jos o frânghie lungă. Dar și frânghia era prea scurtă. Tot așa, în zadar au încercat să salveze omul: slava deșartă, mulțimea banilor și puterea. În cele din urmă, a venit pocăința. Aceasta i-a întins o mână, omul s-a prins de ea și a ieșit din prăpastie.

— Cum ai reușit?, s-au mirat toți.

Dar pocăința nu avusese timp să răspundă. Se grăbea spre alți oameni, pe care doar ea îi putea izbăvi.

Prețul cel mai mare

Într-o zi, veni o fetiță la un magazin de bijuterii și rugă să i se vândă niște mărgеле de turcoaz.

– Dar ai bani?, o întrebă proprietarul magazinului.

– Bineînțeles, am mulți bani, îi răspunse fetița. Și vărsă pe tejghea câteva monede de cupru din pușculița sa, zicând: Măine este ziua de naștere a surorii mele mai mari. De când a murit mama noastră, sora are grijă de noi și nu are deloc timp să se gândească la sine. Mărgелеle acestea turcoaz se potrivesc foarte bine cu culoarea ochilor ei.

Proprietarul magazinului de bijuterii era un om bun. A vrut să le ajute pe orfane, așa că a pus mărgелеle într-o cutie frumoasă, a legat-o cu o panglică și i-a dat-o copilitei. Seara se ivi la magazin o domnișoară agitată.

– Spuneți-mi, dumneavoastră i-ați vândut surorii mele mărgелеle? Ea nu are atâția bani. Cât costă? Nu ne putem permite asemenea mărgеле!

– Prețul oricărui articol confecționat din magazinul meu reprezintă mereu o înțelegere secretă dintre mine și clientul meu, răspunse proprietarul magazinului.

Dar întrucât domnișoara insista, proprietarul i-a spus:

– Ea a plătit prețul cel mai mare. Doar ați auzit despre prinosul văduvei? Așa și sora dumneavoastră, a plătit mai mult decât putea să plătească orice adult: a dat tot ceea ce a avut!

Este bârfa un păcat?

– Este bârfa un păcat?, a întrebat o femeie preotul. Ar trebui să cer iertare? Am păcătuیت spunând aceste lucruri?

– Da!, a răspuns preotul cu fermitate. Da! Te-ai comportat necuviincios! Ai spus minciuni despre aproapele tău. Ai ponegrit bunul său nume și ar trebui să îți fie rușine!

Femeia a recunoscut că îi este rușine și a cerut iertare.

– Nu te grăbi!, a intervenit preotul. Vreau să te duci acasă, să pui o pernă pe acoperiș, să o tai cu un cuțit și apoi să te întorci la mine.

Femeia s-a întors acasă, a luat o pernă de pe pat și un cuțit din bucătărie, a urcat pe acoperiș și a tăiat perna, conform îndrumărilor preotului.

– Ai tăiat perna cu cuțitul?, a întrebat el.

– Da, Părinte.

– Și ce s-a întâmplat?

– Pene, a spus ea timid.

– Pene?!, a repetat preotul.

– Numai pene peste tot!

– Acum, te rog să te întorci și să aduni toate penele pe care vântul le-a luat!

– Dar, a protestat femeia, asta e imposibil. Nu știu unde sunt acum. Vântul le-a împrăștiat peste tot.

– Exact, a încheiat preotul, așa este bârfa!

Împărățește cu înțelepciune

Tare demult, în timpul creării lumii, Dumnezeu S-a ocupat și de crearea ființelor vii. El le-a chemat pe toate: omul, animalele, păsările și peștii așa cum erau, sub formă de embrioni, și le-a zis:

– Acum toți sunteți la fel. Am decis să vă dau fiecăruia trei particularități, trei organe, cu ajutorul cărora veți lupta pentru locul vostru sub soare. Unele animale au ales blană rezistentă, pentru a se apăra. Altele, dinți ascuțiți, pentru a ataca. Altele, picioare rapide pentru a fugi.

În cele din urmă veni și rândul omului, iar Dumnezeu îl întrebă:

– Cu ce să te înzestrez pe tine, omule?

Iar omul i-a răspuns:

– Nu mai am nevoie de nimic altceva, căci nu în zadar, Tu, Dumnezeu, m-ai creat tocmai așa.

Atunci i-a răspuns Domnul Dumnezeu:

– Ești înțelept, omule. Nu în mod întâmplător te-am creat așa. De aceea tu vei fi regele animalelor. Stăpânește-le și împărățește cu înțelepciune!

Esența religiei

Odată un înțelept a spus: „Religia este fundamentul lumii, iar Biserica este păzitorul ei. O clădire fără un fundament solid se distruge rapid, iar o casă fără păzitor poate fi jefuită”.

Moartea ateului

A murit un ateu. Deodată își dă seama că se află la porțile raiului. Stă pe loc, se foiește, neavând de ales, bate la ușă. Nicio reacție. Bate din nou. Din nou tăcere. A treia oară lovește cu piciorul cât poate de tare.

Apare Sfântul Petru:

– Ce vrei, dragă frate?

– Ce, ați adormit cu toții aici?! Cer să fiu lăsat să ajung la Dumnezeu!

– Așteaptă aici...

Sfântul Petru se duce la Dumnezeu și Îi zice:

– Doamne, a venit un ateu la Tine. Ce să-i spun?

– Spune-i că Eu nu exist!

Cauza invidiei

Un muncitor a intrat la stăpân și i-a spus:

– Stăpâne! De ce îmi plătești doar cinci copeici, iar lui Ivan întotdeauna cinci ruble?

Stăpânul privi pe fereastră și îi spuse:

– Văd pe cineva venind. Se pare că transportă fân pe lângă noi. Ieși și vezi.

Muncitorul a ieșit. S-a întors și a spus:

– Așa este, stăpâne. Se pare că transportă fân.

– Și nu știi de unde vine? Poate de pe câmpiile lui Semion?

– Nu știu.

– Du-te și află!

Muncitorul a plecat. S-a întors din nou și a spus:

– Stăpâne! Așa este, de pe câmpiile lui Semion.
– Și nu știi dacă e fân din prima sau din a doua cosire?

– Nu știu.

– Atunci du-te și află!

Muncitorul a ieșit. S-a întors din nou și a spus:

– Stăpâne! E din prima cosire!

– Și nu știi cât costă?

– Nu știu.

– Atunci du-te și află.

Muncitorul s-a dus. S-a întors și a spus:

– Stăpâne! Costă cinci ruble.

– Și nu lasă mai ieftin?

– Nu știu.

În acel moment, Ivan intră și spune:

– Stăpâne! Tocmai a trecut un transport de fân de pe câmpiile lui Semion, din prima cosire. Cereau cinci ruble, dar am negociat până la trei ruble pe căruță. I-am adus în curte și deja descarcă.

Stăpânul s-a întors către primul muncitor și a întrebat:

– Acum înțelegi de ce îți plătesc cinci copeici, iar lui Ivan cinci ruble?

Valoarea a zece vaci

Odată, doi marinari au plecat într-o călătorie în jurul lumii pentru a-și găsi destinul. Au ajuns pe o insulă unde șeful unui trib avea două fiice. Cea mai mare era frumoasă, iar cea mai mică nu prea. Unul dintre marinari i-a spus prietenului său:

– Gata, mi-am găsit fericirea, rămân aici și mă căsătoresc cu fiica șefului de trib.

– Da, ai dreptate, fiica cea mare a șefului de trib este frumoasă și deșteaptă. Ai făcut alegerea corectă, căsătorește-te.

– Nu m-ai înțeles, prietene! Mă voi căsători cu fiica cea mică a șefului.

– Ai înnebunit? Nu este prea frumoasă.

– Aceasta este decizia mea și așa voi face!

Prietenul a navigat mai departe în căutarea fericirii sale, iar mirele s-a dus să ceară mâna alesei. Trebuie spus că în trib era obiceiul de a da zestre pentru mireasă mai multe vaci. O mireasă bună costa zece vaci. A adus deci zece vaci și s-a apropiat de șeful tribului.

– Stăpâne, vreau să mă căsătoresc cu fiica ta și dau pentru ea zece vaci!

– Este o alegere bună! Fiica mea cea mare este frumoasă și deșteaptă și merită zece vaci. Sunt de acord!

– Nu, nu ai înțeles! Vreau să mă căsătoresc cu fiica ta cea mică!

– Glumești? Nu vezi că ea nu este prea bună?!

– Vreau să mă căsătoresc tocmai cu ea!

– Bine, dar ca un om cinstit nu pot lua zece vaci, ea nu merită atât. Voi lua pentru ea trei vaci, nu mai mult.

– Nu, vreau să plătesc zece vaci!

Astfel, cei doi s-au căsătorit. Au trecut câțiva ani, iar prietenul călător, acum pe propriul său vas, a decis să-și viziteze tovarășul rămas, să afle cum îi merge viața. A sosit, merse pe țarm, și îi iese în cale o femeie de o frumusețe extraordinară. El a întrebat-o cum să-și găsească prietenul. Ea i-a spus. Așa omul nostru